

دریایی در زمستان ۱۳۸۴ شد. موضوع این کتاب، مسأله مهم پژوهش و بالاخص پژوهش مشترک در زمینه ریاضیات است؛ فراز و نشیب‌هایی که یک محقق تازه‌کار ریاضی با آن روبرو می‌شود و ترفندهایی که برای غلبه بر موانع اتخاذ می‌کند.

تجربه نگارش کتاب بازگشت به منزل آخر و اظهار علاقه اهل تفکر، انگیزه‌ای برای نوشتن داستانی دیگر به نام مثلث (بهار ۱۳۸۵) را در نویسنده بارور نمود. صفحات فرد کتاب یک داستان و صفحات زوج آن داستانی دیگر است. تا اینجا کار اصلاً سخت نیست، چون می‌توان دو کتاب نوشت و یکی را در صفحه‌های فرد و دیگری را در صفحه‌های زوج قرار داد. قسمت خیلی سخت این است که کل کتاب هم یک داستان است!

تمام داستان‌های نویسنده معماگونه‌اند و لذا نه تنها از جذابیت خاصی برخوردارند بلکه به خاطر علاقه خاص نویسنده به نظریه اعداد، جنبه ریاضی به خود گرفته است. نویسنده این بار به نوجوانان توجه خاص می‌کند و کتاب ۳۱۱ (بهار ۱۳۸۵) را که اعداد در آن نقش بیشتری دارند به زور چاپ می‌آراید. وقایع داستان در دو زمان مختلف شکل می‌گیرد و بهترین کار برای درک بهتر ماجرا این است که یک تقویم خورشیدی و یک تقویم میلادی را در دست داشته باشیم و زمان‌ها را با آن‌ها مقایسه کنیم. این کتاب معماهای ریاضی جالبی را در خود دارد.

کتاب‌های او مورد اقبال عموم است به‌ویژه آن که غیر ریاضیدانان نیز از خواندن آن‌ها لذت می‌برند. کتاب عقربه ثانیه شمار (بهار ۱۳۸۵) از این مقوله است. شاید مشکل باشد آدم باور کند که تمام قصه‌ای که در این کتاب ۱۰۴ صفحه‌ای نوشته شده در یک ثانیه اتفاق می‌افتد! ماجرا در ساعت یک و هفت دقیقه و پنجاه و چهار ثانیه بامداد سومین روز از اولین ماه اولین فصل هشتاد و یکمین سال هزاره سوم شروع می‌شود و درست در همان ثانیه هم به پایان میرسد!

و بالاخره کتاب گنگ و گویا (بهار ۱۳۸۵) به معرفی اعداد گنگ و گویا می‌پردازد. شخصیت‌های این داستان نقاط خط اعداد حقیقی هستند که در دنیایی صفری بعدی زندگی می‌کنند و بتدریج تا دنیای چهار بعدی پیش می‌روند.

گرچه داستان‌ها متفاوتند ولی خواننده می‌تواند سیاق خاص و منحصر به فرد آن‌ها را احساس کند. سبک ریاضی وار و قلم شیوای نویسنده به همراه روح حساس و تأثیرگذار وی لطافت ویژه‌ای به این آثار بخشیده است. او همچنان با شور و قوت در حال داستان‌نویسی است. و این نویسنده کسی نیست جز دکتر مجید میرزاویری.

محمد صالح مصلحیان

دانشگاه فردوسی مشهد

ریاضیدان نویسنده

به بهانه روز ریاضیات

ریاضیدانانی که هنر دیگری به جز ریاضی‌ورزی داشته باشند نادر هستند؛ مخصوصاً هنری که باعث عمومی کردن ریاضیات و آشنا نمودن عامه مردم با آن باشد. در این میان اخیراً شاهد شکوفایی یک ریاضیدان در داستان نویسی به سبک ریاضی هستیم.

اولین کتاب وی با ذره تاب‌بی‌نهایت مهر در زمستان ۱۳۷۸ چاپ شد که در آن نویسنده به شرح بسیاری از مفاهیم ریاضی به زبان ساده پرداخته است. او ریاضیات را به مثابه یک کشور، شاخه‌های مختلف آن را مانند استان‌ها، و زیرشاخه‌های ریاضیات و مسائل موجود در آن‌ها را به عنوان خیابان‌های آن در نظر می‌گیرد. این داستان شرح حال یک ریاضیدان است که برای همسر و دوست خود جزئیات سفر را شرح می‌دهد.

دومین کتاب وی با عنوان بازگشت به منزل آخر (پاییز ۱۳۸۳) متأثر از تألمات درونی نویسنده از مرگ پدر است. در این کتاب وی به طرح پارادکس‌ها و چندین مسأله کلاسیک فلسفه الهیات می‌پردازد. این داستان، حکایت پدر و پسر است که برای یافتن پاسخ سؤال‌های خود به یک دهکده می‌روند و در آنجا با هفت پارادکس مهم آشنا می‌شوند. داستان از سه فصل عدم، پیرمرد و وجود تشکیل یافته است.

با عمل جراحی چشم مادر روشن‌دل نویسنده که منجر به بینایی شگفت‌انگیز وی شد، زمینه نگارش سومین کتاب با عنوان روزی که صداها را دیدم در تابستان ۱۳۸۴ فراهم شد که در آن ضمن آشنا کردن خواننده با مقدمات رمزنگاری، زندگی مادر را به داستان می‌کشد.

پذیرش یک مقاله در مورد جبرهای C^* (SEA-STAR!) در مجله Proceedings of the American Mathematical Society و چندین مقاله علمی — پژوهشی دیگر که حاصل پژوهش مشترک با یکی از همکارانش بود، انگیزه نگارش کتاب کهکشان ستاره‌های